

На працяту 10-годзьдзя існаванья Згуртавання Беларуское Моладзі ў Амэрыцы ўвайшло ўжо ў традыцыю, што кожнага верасеня ў часе амэрыканскага Дня Працы (першы панядзелак месца) адбываючы гадавы зъезд ЗБМА. Сёлета зъезд адбываўся 2-га ў 3-га верасеня ў прыгожых Кетскіх горах на адтачыкавай гаспадарцы сбры ЗБМА Анатоля Александровіча. На зъезд прыбыла моладзь і представілі старойшага грамадзіцца з самых розных канцоў Паўночнае Амэрыкі; былі наветы троі асобы з Бэльгіі ѹ дзіве з Нямеччыны — усіх разам каля 200 чалавек. Усіх зъмансіць у дому ў бараках было немагчыма. Вялікая група дзеля гэтага была раскватэрвана на сувескіх паветыні пад палаткамі; частка — на суседнім фарме сп. Бобрыка.

Пад'язждаем да месца зъезду. У вочы адразу кідаецца мячта з разьвеянімі амэрыканскім і беларускім сцягамі. З правага боку дарогі — забудаваны, з левага — ужо дзесяткі самаходаў. Набліжаючыся, чуючы з галоснікай прывітаныя маршы, пры ўезідзе віднеца напіс: «САМР — ЗБМА» (лягер ЗБМА).

На замацаванье юблейнае падзея (прапанова сяброўкі Лёлі Міхальчык) былі выдаізены памяткі: «вечнія» ручкі з напісам: панінельскую і пабеларускую: «Дзесіні Гадавы Зъезд Згуртавання Беларуское Моладзі ў Амэрыцы. Кетскіх горы, Нью-Ёрк. 1951-1961». Пры ўезідзе ў залі поседжаныя дзяўчычаты прышпільвалі ўздельнікам стужку з эмблемаю Згуртавання.

Нарады зъезду началіся агульнай маітвай па прысутнасці паважаных айцоў Аляксандра Крыта і Францішка Чарніцкага. Кіраўнік Згуртавання ўладзімер Дунец прывітаўшы прыступных, за пратанаваў удзяліць ганарове сяброўства ЗБМА наступным асабам: пастэсе Наталіі Арсенініевай — за літаратурныя творы для моладзі; кампазытару Міколу Куліковічу — за паслугі для моладзі; хорамістру Кастусю Кісламу — за вялікую працу з моладзі ў Кліўлендзе. Прапанова гэтая была пазней аднаўшана прынятая.

З дзесяцігодзьдзем Згуртаванье віталі представілі беларускіх грамадзіцкіх арганізацый. Было шмат пісьмовых прывітаныяў, у тым ліку ліст ад Архіепіскапа БАПЦ Уладыкі Васіля, прачытаны а. Крытом.

ДА ПЫТАННЯ НАШАГА НАЦЫЯНАЛЬНАГА НАЗОВУ ПАНГЕЛЬСКУ

(Заканчэнне з 2-ой бач.)

формамі перакладу ў транслютары — Whiteruthenia і Belorussia — што апрача бытаваніі нічога не даюць. Блытаніна-на-ж гэтая ўтым сэнсце, што калі не інкі дасьледнік і пра проста чытач-чужынец ія знойдзе нічога ў паказынку кніжкі ці даведніку пад «Byelorussia», дык што разменш шансаў, што ён згадаеца шукаць нас пад Whiteruthenia або Belorussia ці яшчэ ў якім іншым месцы. Ато, чаго добра, і прачытаўшы што-небудзь пра «Уайтрутэнію», не згадаеца паставіць знаку роўнасці паміж дзвумі рознымі словамі. З гэтага гледзішча моніхэнскі Інстытут Вывучэння СССР блага прыслухіўся нам, пастанавіўшы, дзеля другараднае прычыны — страху перад недакладнай вымовай — пісаць «Belorussia», а не Byelorussia.

Я. Запруднік

Пляскач з Дэтройту.

ваў, што ты не адзін, чалавечка, ёсьць яшчэ жызыя істоты, для якіх гэты час — магчыма найлепшы ў шчасліўшы на ўсім доўгім кодні іхняга ляжанья на халодным гразкім муле.

«Адылі тады за колькі спрабаў я гэтак і не злавіў тога сома. А магчыма цяпер лёс мой падказаў яму выйсці на гэту мель, каб ужыцьцёвіць мой намер сяньня тут кала маіх ног цяпер?» — акрыяў думкаю Лявон і пачаў прыглядзіцца да сома, прымяркоўваць свае магчымасці. «Як на ліхе, — заўажыў сабе ён, — я ня маю анякага начынья. Ні нажа даўгота, ні якога вастрыя, каб падчапіць яго, ні сеткі. От-бы цяпер мець тут пры сабе звычайнія сялянскія вілы, якімі баўеры гной варочаюць! Гэта-ж можна было-б імі прабіць яго наскроў, патрымаць яго колькі часу пры дне, каб ён у каламуце выкананы сударгравым біцьцём ямінай дайшоў, пасля асыцяржна прытрымаваць рукамі, каб не слизгнануў долу, вынесці з вады й даць яму канчальну дайсці ў высокай траве.»

І Лявон ужо ўяўляў сябе, як ён вымае з вады агромністую сомаву галаву. Яна моцна сядзіць на двух зялязяках, якія прадзіравалі сомаў чэрні і трываюць яго готак цічынна, што патрэбна навет сілаю сконцаваць голаў ўні. З прыўзўнітых высака ў Лявонавых руках вілаў нібыта зьвісаў уні пераламаны ў шыї, бляявы шырокі жыватом і раптоўна звужаны ў хвасце, які з трапляткі, з ледзь заўважным рабаценьнем на баках, вялізарны, недзе кала пуда, сямічка.

Лявон ужо ўва ўяўляў яго зь зялязякай, клау ѿт яго на зямлю далёка ад берагу й разглядаў ягоныя вусы. Сом ужо мала рухаўся, адно кратай сваім даўгім вусамі ў час-па-часе павільваў адно яшчэ рухавым хвастом. Маленечкі вочкі нібыта жывыя глядзелі ўпорыста на Лявона й дапікалі яго за бязылітаснае забойства. Яны нібыта гаварылі яму залёными зрэнкамі: «Хіба табе на сорамна было гэтак хіціва падысьці да мяне, калі я, як інвінінае дзіця прыроды, чешиўся сонечнымі дарамі, як і ты пералыні ѿ маю ўчеху і гэтак брутальнай ўвагай мне ў голаў гэты нясыцерпна-балочы камель? Я як гэтага твяя рука на здрягнулася прыўзўніць нада мною гэні

10-ы гадавы Зъезд ЗБМА

У прэзыдэнтам зъезду былі абранныя Кастусь Калоша за старшыню, Васіль Мельяніновіч і Юрка Станкевіч за сакратароў. Далей пайшлі справаздачы: Уладзімер Дунец ад галоўнага кіраўніцтва ЗБМА, Васіль Мельяніновіч ад ньюёркаўскага аддзелу, Аня Стома ад аддзелу Кіслага Калоша ад аддзелу ў Кліўлендзе, Юр-

На наступны дзень, у нядзелю, былі адслужаныя каталіцкай і праваслаўнай багаслужбы — а. Чарнілскі і а. Крытам, настасцелем прыходу БАПЦ у Кліўлендзе. У часе праваслаўнай службы вельмі прыгожа сіляваў мяшаны хор пад кіраўніцтвам сп. Кіслага.

У адбездніх гадзінах быў адчынены

«Дараага Моладзь! Прадаючы больш як чатыры дзесяткі гадоў на ніве беларускага адраджэння, для мяне была найбольшая прыемнасць і радасць працаўцаў сярод моладзі. Толькі ў сёмых шэрагах звіжды выраблялася мая духоўна і фізычна бадасцьца ды сілай і здольнасцю пераказаць свае веды й гаргам для будучага пакаленія на дабро беларускага народу ў краю.

«Сяняня-ж Ваш зъезд мае асаблівае сымбалічнае значанне, бо вы для працаўніцтва сабраліся тут у горах на лоне прыроды, каб разам з грамадзіцтвам дзеінісці выкананія запаветы Хрыста, накіроўваючыся да добра, красы і прауды. Таму дазвольце ад шырага сэрца прывітаць Вас, пажадаць пленіна працаўцаў пасылеху, а Гасподзь Бог няхай багаславіц Вас, абдорыць мужнасць, сілаю, умоўніць вераю на асентынне ідзалу — дачакацца вызваленія Беларусі! — 2 верасеня 1961 г. Прат. а. А. Крыт.»

А вось яшчэ адно:

«Страшэнная бура, якая пранялася над цэлаю зямллёю, раскінула нас па свецце, даўка ад нашай Бацькаўшчыны, сярод чужых нам моваю і культураю людзей, разбіла нашы гарычы мроі і лятуцінны, нашы іадзе, звінчыла тое, што некалі было блізкое нашаму сэрцу.

«Аднак, гэтая завіруха прышліх, неба паясьнела, і зноў перад намі раскрыліся таямніцы неабнітых прастроў, зноў расцілаючы іскрышы шляхі, што клічуща ісці і наперад да звязаныні нашых ідзалаў.

«Хай-же гэтые магутныя кіч вечна гучыць акордамі ў Тваймі сорцы, дарагая беларускага моладзі, і сяняня ў 10-ыя ўдзікі схіляю голаву перад Вашымі дасягненіямі за гэты перыяд на ніве нашай нацыянальнай справы. Ваш праудзіўны прыяцель — Васіль Пляскач, старшыня аддзелу БАЗА ў Дэтройце.»

У перакладзе з ангельскай мовы:

«Згуртаванью Беларуское Моладзі з нагоды 10-га зъезду... Вашая мэта працаўніцтва і наважанасць выкананіць атэстычны камунізм з усімі ягонымі злачынствамі — усё гэта складае Вашую каштоўнасць для Амэрыкі. Прадаўжайце добры ўыслік і Бог багаславіц Вас. Энды Гэстэр, Арганізація Хрысьціянскае Моладзі ў Нью-Ёрку.»

Спартовыя гульні не адбыліся так, як плянавалася. Віна тут хіба самое пагоды, гарача і паўнае. Аднак, удалося правесці валейбольныя змаганні паміж Кліўлендам і Нью-Ёркам з вынікам 15:11 на карысць кліўлендцаў. Судзіздаваў дэйні прыцікавае моладзі, ейны настайнік, сп. Янка Муха з Брукліна. Гарачыно й пот адганялі пад вададам, аб якім пакланічылася шчодра прыроды гэтага краю.

Надыўшоў ціхі вечар і загарэліся першыя агні вогнішча, вакол якога сабраліся на разыўтваньне ўсё ўздельнікі зъезду. Мойчкі, адзін па адным, пасядлі павока, і ціха, а пасля гучней і гучней, памылілі мэлёдія: «Люблю наш край... народ наш беларускі...»

Нажаль, з прычыны хваробы, яя было пры вонгішчы сп. Міхася Тулейкі, адна з першых арганізатораў ЗБМА, на ўдзеле якога ў праудзіўнай самадзеяйнай праграмы вонгішча ўсе спадзяваліся.

Праграму кіраваў сакратар ньюёркаўскага моладзі.

скага аддзелу Міхася Казльякоўскі, які справіўся із сваёй функцыяй не найгорш. Цяжкі пералычыць усе песні, Варта спомніць жарт «Пан і акуляры», выкананы Віцкім Паланевічам і Васілем Мельяніновічам; гранічне на губным гармонікі сп. Конюха ды аднаго сябры з Канады; жарт «Рабі тое, што ёй»; жарт «Найстрашнейшы зъвер».

Вонгішча пачалося запрапанаваным гімнам моладзі, напісаным для ЗБМА спінай Арсенінай, музыка М. Куліковіча, ды выкананым тут упяршыню; пры апушчані сцягу прапяляті беларускі нацыянальны гімн.

Вонгішча закончылася традыцыйнай песьній «Ноч ідз...» Кіраўнік праграмы ў ўцілым разыўтваным слове дзеінісці выкананіць аздельнікамі за прыбыцьцё на зъезд, гаспадаром — за ветлую аблугу ды жадаў усім пабачыцца ўзноў у хуткім часе.

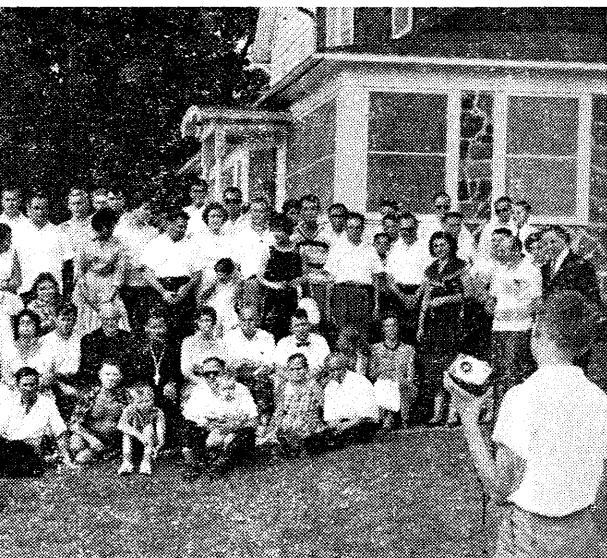
Актыўны ўдзел у праудзіўні зъезду, апрача самога клапатлівага гаспадара сбры Анатоля Александровіча з сям'ёй, узялі наступныя асобы: адказны старшыня — Васіль Мельяніновіч; раскватэрваные — Вячаслаў Станкевіч і Паўла Алексі; рэгістрацыя для нарады — Касть Верабей; спорт — Аркадзь Каваль; вечарына — Аўгент Лысюк і Уладзімер Тарашкевіч; кіес — Вячаслаў Станкевіч; гаспадар праграмы ў вонгішчу — Міхася Казльякоўскі.

Міхася Палиашук

Шмат поспехай на выбраным шляху!

Анна Зыбайла, абраная «Каралевай Беларускага Спорту» ў 1959 годзе (Першыя Алімпіяды беларускага моладзі ў Амэрыцы), сёлета закончыла дзеяўчую гімназію «Вашынгтон Аўрінг», і запісалася на далейшыя студыі ў Нью-Ёрку Сіты Каледж. Ейна імкненне — стацца настайніцай. Анна належыць да Згуртавання Беларуское Моладзі ў Амэрыцы, любіць спорт, музыку, літаратуру; звязана з вонгішчай і рэгулярна чытае часопіс «Беларускага моладзі».

Уздельнікі X-га зъезду ЗБМА

Фота: Міхася Казльякоўскага

кіеску можно было купіць шмат цікавых беларускіх выданій: книжкі, часопісай, брашураў, газетаў, паштовак, кружэлак. Варта цяпер ужо падаць да ведама, што кіес будзе мець вялікі выбар беларускіх аддзелыніх картак. Адрыс кіеску часта падаецца на балонках «Бацькаўшчыны». Пажадана было-б, каб гэткі кіес быў закладзены ў іншых беларускіх асяродках.

У часе дзесятага зъезду ЗБМА ньюёркаўскім аддзелам быў запачаткаваны «Залаты Альбом» для збору выкананія старойшын грамадзіннай і чужыннай пра беларускую моладзь. Вось колькі з гэткіх выкананіяў, ужо ўпісаных у альбом:

А В Е С Т К А

Увага, зацікаўленыя! Ад 29 верасеня пачаліся зноў рэгулярныя зборкі беларускага моладзі (ЗБМА) вялікага Нью-Ёрку. Зборкі адбываюцца кожнае пятніцы ад 7.30 да 11 вечара ў будынку YWCA, у Брукліне на 33 Авеню, дзе з'явіліся адпаведныя зборкі беларускага Грамадзкага Цэнтра.

